

DAGSINS MEINING

Fokus á vinnulívið

Vit hoyra javnan, at fjølmiðlarnir gera ov lítið burtur úr vinnulívinum, sum jú er ein av hornastein-unum í samfelagnum. Um so er ella ikki skulu vit ikki døma um. Men tað ber so altíð til at gera tingini uppafтур betri, og tað er so eitt mál, sum hetta blaðið hevur sett sær fyri, ikki minst nú okkara vinnulív í so mangar mátar er á einum vega-móti.

Hetta er ein tíð við stórum avbjóðingum, har vinnan er á einum vegamóti. Ikki bara sæð við vónloysis og negativum eygum, har bæði ali- og rækjuvinna eru í andaleypi, men har tað eisini er ljós fyri framman, m.a. tí tað her á landi finnast nógvar góðar kreftir, ið siggja nýggjar møguleikar og vilja royna teir, fólk við dirvi, treiksni og vissionum.

Ti hóast bakkøst og ring útlit, so eru vit kortini so ómetaliga rík – menniskjansliga, samfelagsliga og tilfeingisliga. Tað ræður um at siggja hetta ríki-dømi og troyta tað. Menningarstovan við tess vissionera stjóra hevur leingi vist á týðningin Føroyar kunnu hava sum tilfeingismiðdepil, ja sum ein flótandi oasa úti í Atlantshavi. Orð sum Northatlantic Ressourcecenter, Northatlantic Highway osfr. eru ikki tóm orð men hugtøk við veruligum innihaldi geva vit teimum gætur. Nú umheimurin sær, hvussu væl Føroyar liggja fyri sum umskipingarpláss hjá fiskivinnuni og sum goymslustað, fáa nógvar av spennandi verkætlanunum innihald og vind í seglini. Vit spreingja frystigoymslur inn í fjøll, vit menna móttøkurnar av fiski, vit luttaka á altjóða fiskivinumessum osfr. Vit gerast meira og meira internationalt mind-að. Um somu tíð sum vit fara út í heim við okkara vitan og vorum, kunnu vit vísa umheiminum á okkara egnu litlu oasu úti í Atlantshavi, sum onnur kunnu brúka og troyta við fyrinumum.

Fyri ikki at tosa um,, biotekni, Bitland og alla KT vinnuna. Eisini her liggja møguleikar. Men tað er umráðandi, at fokus verður sett á alt hetta, at tað verður upplýst um tað og at vit hava eitt fram-haldandi, gevandi og kritiskt orðaskifti um alt hetta. At hetta er nakað, sum rørist í øllum sam-felagnum. Umrøða av hesum kann vera við til at eggjan og menning men eisini til at forða fyri mistøkum. Sosialurin fer sum fjølmiðil so at gera eina roynd fyribils einaferð um mánaðin at seta meira fokus á vinnulívið, og vónandi verður hetta væl móttikið av okkara lesarum og samfelagnum annars. Vit leggja varisliga fyri í dag, har fokus verður sett á nýtt og spennandi vinnulívsprojekt í Fuglafirði, eitt av undangonguplássunum í føroyskum vinnulívi.

Socialurin

Sosialurin

Socialurin
Sovnaður: 1927
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
jan@socialurin.fo
Blaðstjóri: Eiríkur Lindenskov
eirur@socialurin.fo
Figgjarleiðari: Jákup Mørk
jakup@socialurin.fo
Marknaðardeild: lysing@socialurin.fo
Jonhard Hammer jonhard@socialurin.fo
Durita Simonsen durita@socialurin.fo
Gudny Langgaard gudny@socialurin.fo
Finnbjörg Nættestad
finnbjorg@socialurin.fo

Havdálkingin skal steðgast beinan vegin

John Johannessen
løgtingsmaður

Tað er ein stór vanæra fyri Føroyar sum fiskivinnutjóð, at skipaflotin skal vera noyddur at dálka havum-hvørvið orsakað av, at tað ikki skal bera til at sleppa av við burturkasti, tá komið verður til lands. Hendan dáklingin eigur at verða steðgað alt fyri eitt. Ti fari eg á næsta samgongufundi at heita á landsstýrismannin í umhvørvis- og kommunu-málum, Jógvan við Keldu, um at taka álvarslig stig til at fáa skipaði viðurskifti á økinum beinan vegin.

Fiskur úr heimsins rein-asta havi. Soleiðis siga vit, tá vit royna at selja fiskin á evropeiska meginlandin-um, Hetta gera vit sam-stundis, sum føroyski skipaflotin - serliga fiski-skipaflotin - er noyddur at tveita stóran part av burturkasinum í havið, tí umstøður ikki eru at sleppa

av við tað, tá komið verður til lands. Hetta er stór skomm og alla átalu vert.

Tað eru skelkandi tíðindi, sum útvarpið hevur borið seinastu tíðina úr nýggju spurnarkanningini hjá Gallup. Ein stórur partur av fiskiskipaflotanum brúkar havið sum ruskpláss. Bæði húsarhaldsburturkast og burturkast frá reiðskapi verða tveitt beint í havið. Ikki tí sjófólkið ynskir tað. Men tí, at umstøður ikki eru til annað.

Her má vend koma í Føroyar hava eina álvar-

sama skyldu at taka ábyrgd fyri umhvørvinum. Tí er tað ógvuliga umráðandi, at vit fáa steðgað hesi óneyð-ugu dákling alt fyri eitt.

Tað eigur at vera eitt sjálvsagt lógarkrav, at burturkastið skal takast við til lands. Samstundis eigur tað at vera sjálvsagt lógar-krav, at kommunurnar skulu hava móttøkustøðir til burturkastið í øllum havnum og at so stórus partur av burturkastinum, sum gjørligt, verður brúkt-ur til endurnýtslu.

Hetta eru ikki órimilig krøv. Men sjálvsøgd um-hvørviskrøv til eitt land, sum livir av náttúrunar tilfeingi. Ti fari eg á næsta samgongufundi at heita á Jógvan við Keldu, lands-stýrismann í umhvørvis- og kommunumálum, at taka neyðugu stigini at steðga dáklingini alt fyri eitt.

Vestmanna er fyridømi Vestmanna hevur, sum

Reinari havumhvørvið og ein umhvørvisstova

burturkast, fingur teir at-gongd til bingjurnar móti ávísum gjaldi, ella kundi hesin kostnaðurin verið lagdur omaná t.d. havnar-gjaldið. Álagt skuldi verið skipum og bátum at taka alt burturkast við sær til lands, so teir fylgdu regluni um at ikki er loyvt skipum ella bátum at koyra burturkast í havið, og ikki, sum tað verður gjørt í dag, har tað nógva verður blakað fyri borð. Nógv av tilfarinum, sum nýtt verður umborð á skipunum í dag, eru ym-iskar olju/plast vorur sum ikki forganga, og tiskil eru við til stóra dákling av okkara havumhvørvi.

Her er vert at gera vart við nýstovnaða lokal-agenda 21 umhvørvisfe-lagið í Vestmanna, ið varð sett á stovn 14. mars, hvørs høvuðsuppgáva verður at gera umhvørvisátøk í Vest-manna kommunu saman við stovnum, feløgum og borgarunum í bygðini. Vónandi verður hetta felag fyridømi fyri aðrar komm-unir í Føroyum, so borgar-arnir í øjunum kring alt landið, kunnu fáa íblástur og vegleiðing til eisini at gera síni egnu lokalagendi 21 felog, við ST samtyktina frá Rio 1992 sum grund-sjónarmiði, hugsa globalt og handla lokalt.

Umhvørvisstova og lokal-agenda 21 felag í Vestmanna

So niðurstøðan er greið, landsstýrið eigur at siggja til at ein skipaður um-hvørvispolitikur fæst at virka fyri alt landið, sum eisini umfatar havum-hvørvið. Hesin umhvørv-

Fosturvatnskanningar – hvat vilja vit?

-Eg elski at vera mongol, tí teir eru so fittir. Eg havi nógvar góðar vinir, sum eisini eru mongolar, t.d. Eyðstein og Øssur. Vit eru bestu vinir, segði ein glaður Elvin Weihe, sum sjálvur hevur Down’s Syndrom, tá hann var við í pallborðinum, sum Javna skipaði fyri mánakvöldið. Sosialurin var við til fundin

DOWN’S SYNDROM

Eydna Skaale

Mánakvöldið 15. mars setti felagið Javni hol á orða-skiftið um fosturvatnskann-ingarnar, sum nú verða bodnar øllum kvinnum. Á Hotel Hafnia varð pall-borðsfundur og orðaskifti um málið. Við pallborðið sótu Hans Pauli Strøm, landstýrismaður, Pál Weihe, lækni, Elvin Weihe, sum sjálvur hevur Down's Syndrom og Anna Maria Joensen, sum eigur eina hugsa globalt og handla lokalt.

Her er vert at gera vart við nýstovnaða lokal-agenda 21 umhvørvisfe-lagið í Vestmanna, ið varð sett á stovn 14. mars, hvørs høvuðsuppgáva verður at

gera umhvørvisátøk í Vest-manna kommunu saman við stovnum, feløgum og borgarunum í bygðini. Vónandi verður hetta felag fyridømi fyri aðrar komm-unir í Føroyum, so borgar-arnir í øjunum kring alt landið, kunnu fáa íblástur og vegleiðing til eisini at gera síni egnu lokalagendi 21 felog, við ST samtyktina frá Rio 1992 sum grund-sjónarmiði, hugsa globalt og handla lokalt.

Málið í stuttum

Í Danmark kom í 1994 ein leiðbeining til allar læknar, sum virka undir danska "sundhedstyrelsen". Í hesi leiðbeining stendur, at allar kvinnur, ið eru 35 ár og eldri skulu fáa tilboð um fosturvatnskanning, um tær gerast við barn. Hetta

Javni mótmælir Men føroyska felagið fyri fólk við breki og avvarandi

23 ára gamli Elvin Weihe, sum er mongol, sat við pallborðið Mynd: Álvur Haraldsen

hjá hesum, heldur ikki, at henda lógin er serliga góð.

– Vit eru ikki ímóti fosturtøku sum so, men vit eru ímóti, at tað frá sam-felagsins síðu er í lagið at taka fostrini, sum hava brek. Tá verður gjørdur munur á, hvørji liv hava virði og hvørji ikki hava.

Vit halda, at lívið hjá einum brekaðum barni hevur eins stórt virði, sum lívið hjá einum normalum barni. Hóast vit tosa um tvey ógvuliga ymsik lív, so er virðið á lívinum tað sama. Tí halda vit ikki, at fostur-diagnostikkur er haldgóð grundgeving fyri fostur-tøku, sigur Óli Wolles, sum var orðstýrari á fundinum.

Hevur mítt barn so ikki rætt at liva?

Anna Maria Joensen, sum sat við pallborðið, var samd við Óla í hesum.

– Hvat billa tey sær inn, at siga, at dóttir mín ikki er nóg góð at liva. Hon er ein gáva, og tað er ikki ein einasti dagur, har eg hevði ynskt mær hana at verið øðrvísi, enn hon er, segði hon m.a. Hon var 21 ár, tá hon átti dóttirina Jonu, ið er mongol.

– Eg skal ikki mála tað ljósareytt at fáa eitt brekað barn, tí tað er hart. Allir dreymar og allir tankar, sum tú hevur gjørt tær meðan tú hevur gingið við barninum, fara í vaskið.

Men so lærir tú at liva við tí. Tú lærir at hugsa øðr-vísið um tingini. Óansæð um barnið er brekað, so er tað framvegis eitt lítið barn, sum hevur brúk fyri mær.

Eg trúgvi, at har Gud steingir eina hurð, letur hann eitt vindeygað upp. Sjálvt um lívið gerst øðr-vísi enn tú av fyrstan tíð hugsaði tær, nýtist tað ikki

neyðendigvís at gerast verri, sigur Anna Maria.

Hon heldur ikki, at fost-urvatnskanningarnar fara at gera valið hjá ungum mammum lættari, tvørtur-ímóti. Hon vísir á, at tað eru nógvar kvinnur, sum í dag hava tørv á sálarligari hjálp, tí tær hava valt at fáa fosturtøku. Og velja tær at hava barnið, sjálvt um brek er staðfest, so verða tað nakrir langir mánar at ganga við búki, fullir av ótta og stúran.

– Eg má siga fyri meg, at eg eri ógvuliga glað um, at eg ikki visti um brekið hjá Jonu. Tað hevði gjørt alt nógv truplari, sigur hon.

Verjið korallrivini

Anna Maria filtist á grund-gevingarnar fyri at taka brekað born úr móðurlívi.

– Familjan skal ikki hava óneyðugt stríð, siga tey. Men hvat er óneyðugt stríð og hvør kann verja seg fyri tí? Hvat um barnið gerst heilaskatt undir føðingini ella seinni í lívinum verður yvirkoyrt og fær brek av tí?

Hon staðfestir, at tað eru so mong, sum eru verri fyri enn hon, hóast hon hevur eina gentu, sum er mongol.

– Tað eru so nógvar sjúk-ur til, sum gera lívið svørt og tungt. Eg havi í øllum førum altíð mína litlu, glaðu sólstrálu at gera meg glaða.

– Hon flist á, at so nógv verður sett í verk fyri at verja alt millum himmal og jørð, men at so lítið verður gjørt fyri at verja tey brekaðu.

– Verjið korallrivini, verj-ið náttúruna.. Hvi hugsar eingin um at verja lívið á børnunum? Á dóttir míni og hennara líkum? Tað kundi verið so lætt at fjerna samfelagslig tiltøk í verk, fyri at bøtt um støðuna.

Hetta hevði uttan íva gjørt

tað lættari hjá ungum mammum at havt brekað børn, segði hon.

Eg elski at vera mongol!

Á fundinum vórðu bæði fyrimunir og vansar við fosturvatnskanningini nevndir. Men ein, ið ikki helt málið verða so inn-viklað, sum tað varð gjørt til, var 23 ára gamli Elvin Weihe, sum er mongol. Hann sat eisini við pall-borðið, og hevði ein ógvu-liga greiðan boðskap.

– At vera mongol er bæði gott og ringt. Onkuntíð er tað keðiligt, tí smádreingir kalla meg mongol. Men so sigi eg við teir, at teir vita ikki hvat tað er, greiddi Elvin frá.

Hann segði frá um frí-tíðaritriv, m.a. at honum dámar væl ítrótt og at hann elskar at svimja. Hann býr á einum sambyli og hevur akkurát verið í praktikk.

– Eg elski at vera mon-gol, tí teir eru so fittir. Eg havi nógvar góðar vinir, sum eisini eru mongolar, t.d. Eyðstein og Øssur. Vit eru bestu vinir, segði hann glaður.

Hann hevur stórar fram-tíðarætlanir, m.a. ætlar hann sær at flyta til Havnar, og arbeiða á onkrum vard-um verkstaði.

– Nú ætla tey at fjerna okkum. Hvi skulu tey tað? Eg haldi, at tað er óneyðugt at fjerna mongolar, segði hann. – Og hvi skulu tey bestemma yvir okkum?

Hann endaði innleggjið við at siga sína innastu meining um tæ, ið hava gjørt lógaruppskotið, og sum ætla at talma talið av fólkí við breki.

– Eg haldi, tey eru langt úti, um tey fara at fjerna okkum, staðfesti hann, áðrenn lógvabrestirnir skol-aðu móti honum.

Pál Weihe, lækni:

Hetta krevur nógv av læknunum

DOWN’S SYNDROM

Eydna Skaale

– Vit mugu gera okkum púra greitt, hvat tað er vit ætla okkum við hesum kanningunum. Skulu tær gerast, sum ført hevur verið fram, fyri at útrudda fólk, ið bera brek ella er mein-ingin at geva foreldrunum sjálvum møguleikan at fáa kunning um sitt ófódda

barn? Hetta var nakað av tí, sum Pál Weihe lækni, aftur og aftur legði áherðslu á á pallborðsfundinum hjá Javna mánakvöldið.

Vit kunnu ikki nokta

Onkur vildi vita, um ikki vit kunnu sýta fyri at gera hesar royndirnar. Pál Weihe visti tá á, at tøknil er komin so langt og heimurin er

givin til serlig autoriserað fólk, í Føroyum er tað t.d. landslæknin. Hann skal so syrgja fyri at fáa øllum virkandi læknum í Føroy-um boðini úr Keypmanna-havn.

– Hetta er fyri at tryggja, at allir læknar bera seg at á ein ávisan hátt. Eg kann ikki bara fara at finna uppá ein nýggjan viðgerðarhátt, sum eg fari undir at nýta, tí

so verður einki skil á. Henda skipan tryggjar, at allir borgarar fáa somu viðgerð, óansæð hvar í ríkinum teir búgva og óansæð hvør lækni teirra er, sigur Pál Weihe.

Stór læknalig avbjóðing

Men hvussu kunnu vit tryggja, at tað verður 100%

Framhald á næstu síðu